

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3227/2020
07.08.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Валентина Стојиљковић, адвокат из ..., против туженог Предузећа за производњу и промет воде „ВЛАСИНКА“ доо Београд-Земун, чији је пуномоћник Драган Антић, адвокат из ..., ради својине и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4722/2019 од 20.12.2019. године, на седници одржаној 07.08.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4722/2019 од 20.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици П 334/2017 од 22.02.2018. године, исправљеном решењем истог суда П 334/2017 од 22.02.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле у делу којим је тражила да се према туженом утврди да је иста власник 1/2 идеалног дела од кат. парцеле број .., уписане по поседовном листу број .. за КО ..., звано место „... ливада“, површине 3.789 м², те наложи туженом да јој ово право призна. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев у делу у коме је тужилца тражила да се тужени обавезе да јој на име противвредности за 3.789 м², од кат. парцеле број .., уписане по поседовном листу број .. за КО ..., звано место „... ливада“, по основу грађења на туђем земљишту, исплати износ од 1.364.040,00 динара, са законском затезном каматом обрачунатом на овај износ, сходно одредбама члана 277. Закона о облигационим односима, почев од дана вештачења 31. децембра 2017. године, па до коначне исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле у делу којим је тражила да се тужени обавезе да јој на име коришћења 3.789 м², од кат. парцеле број .., уписане по поседовном листу број .. за КО ..., звано место „... ливада“, у периоду од 01. јануара 1998. године до дана вештачења 31. децембра 2017. године, исплати износ од 37.890,00 динара, са законском затезном каматом обрачунатом на овај износ, сходно одредбама члана 277. Закона о облигационим односима, почев од дана вештачења 31. децембра 2017. године, па до коначне исплате. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужилца да на име трошкова поступка туженом исплати износ од 427.435,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 4722/2019 од 20.12.2019. године, одбијена је, као неоснована, жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда са исправком.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради својине и накнаде штете, поднета је 23.01.2006. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 1.401.930,00 динара што по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (1 евро = 87,2509 динара) представља износ од 16.067,80 евра.

Имајући у виду да се овде ради о имовинско-правном спору у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић